

ת"פ 41043/07/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד פ א

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 41043-07-14; ת"פ 23717-04-15; ת"פ
41980-08-14; ת"פ 16795-09-13 משטרת ישראל
תביעות- שלוחת רמלה נ' א(אסיר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

פ א (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד עידן סטולוב ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עוה"ד ליאור אשכנזי וניר זנו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בת"פ 41043-07-14 (להלן: **התיק**

העיקרי) בעבירות כדלקמן:

אישום מספר 1:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק.

ג. **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382(א) לחוק.

אישום מספר 2 ו-7:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

ב. **העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק.

אישום מספר 3:

א. **העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק.

אישום מספר 4, 5 ו-8:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

אישום מספר 6:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

עמוד 1

ב. **ניסיון תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382(א) יחד עם סעיף 25 לחוק.

אישום מספר 9:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

ב. **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382(א) לחוק.

ג. **ניסיון תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382(א) יחד עם סעיף 25 לחוק.

על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, ביום 9.1.11, עת היה הנאשם אסיר באגף ההפרדה בבית הסוהר, פנה לסוהר משרקי ואמר לו **"משרקי אני אזיין אותך, יא בן זונה, אתה פתחת לי תיק ימזדיין"**. משנעמד הסוהר ספרן ביניהם, אמר הנאשם לסוהר ספרן **"אני אזיין אותך מה אתה מסתכל עלי, אל תסתכל עליי אני אנגח בך"**. באותן נסיבות דחף את ידו ובעט ברגלו השמאלית של הסוהר ספרן וגרם לו לשפשוף ברגל שמאל.

על פי המתואר בעובדות האישום השני, בתאריך 12.1.11, אמר הנאשם לסוהר דגן **"יא בן זונה, יא מניאק, יא מלשן, יה עד מדינה, אנחנו ניפגש רק הר וזה לא נפגשים אבל אנחנו עוד ניפגש"** "אם הייתי אסיר אתיפוי לא היית רושם לי דוח, בגלל שאני מלוד רשמת לי דוח".

על פי המתואר באישום השלישי, בתאריך 17.1.11, עת הגיעו הסוהרים חלבי וטאריק לתאו של הנאשם כדי לכובלו, ביקש הנאשם כי ישהה את כבילותיו. באותן נסיבות ביקש הנאשם ללחוץ את ידו של הסוהר רוגוס ושם פעמיו לעבר דלת היומן, אז הורה הסוהר חלבי לסגור את הדלת. בהמשך למתואר אחז הסוהר חלבי בידו של הנאשם, אשר היו אזוקות מלפנים באותה עת. משביקש הנאשם שוב כי יניחו לו לנשום בטרם יכבלו אותו, שחרר הסוהר חלבי את הנאשם מאחזתו. או אז הניף הנאשם את ידו האזוקות מעלה והטיחם במצחו של הסוהר רונן. כתוצאה מכך נפל הסוהר רונן ארצה כשדם ניגר ממצחו ונגרם לו פצע חתך באורך של 3-4 ס"מ אשר הצריך טיפול רפואי לרבות הדבקה.

על פי המתואר באישום הרביעי, בתאריך 14.2.11, דרש הנאשם לקבל אוכל מאגף הסגל. משהסביר לו הסוהר וסים כי הוא אינו שונה משאר האסירים אמר הנאשם לסוהר: **"אני אשתנה אני אהיה רגוע עד שאתחרר ואצא החוצה, אני אחפש אותך ואוריד אותך לנקות את החברה ממך, אני יודע שיש לך אקדח, אני יש לי טילים"**.

על פי המתואר באישום החמישי, בתאריך 7.3.11, עת הגיע הסוהר וסים יחד עם ד"ר ליאל לתאו של הנאשם כדי לבדוקו, צעק לעברם הנאשם **"אל תכנסו אני אפגע בכם"**.

על פי המתואר באישום השישי, בתאריך 8.3.11, עת הגיע הסוהר וסים לתא בו שהה הנאשם, אמר לו הנאשם: **"אזיין אותך ואת אשתך ואת הילדים שלך ואמא שלך" והשליך לעברו בקבוק מים**. בהמשך קרא הנאשם לאסיר אחר באגף ואמר לו להתקשר לאחיו ולומר לו שהסוהר וסים מתעלל בו, שהוא ניסה להתאבד ושייסע לצפון להיכן שהסוהר וסים גר כדי לזרוק רימון על ביתו או משהו כדי לשרוף את ביתו של הסוהר ולפגוע במשפחתו, באחים ובאחיות שלו. באותן נסיבות אמר הנאשם כי לסוהר וסים שני ילדים קטנים והוא ישפוך עליהם דלק וישרוף אותם עד מוות.

על פי המתואר באישום השביעי, בתאריך 8.3.11, בעת ביקורו של הקצין זיו, פנה אליו הנאשם, גידף את אחד הסוהרים ואמר עליו **"אני אחכה לו בחוץ ויוציא לו דם מכל הגוף בגלל שהוא שיקר לי שהוא גר בסג'ור וגיליתי שהוא גר בבית ג'אן. אני לא אעזוב עד שאני אזיין אותו"**.

על פי המתואר באישום השמיני, בתאריך 9.3.11, בעת שמפקד האגף וסוהר נוסף היו במקום, צעק הנאשם לאסיר אחר **"ראית את מפקד האגף הבן זונה הזה מי הוא בכלל ברגע שאני אקבל טלפון אני אשלח לו אנשים, חבר'ה שלי תוך 40 דקות הם אצלו בבית מי הוא בכלל אנשים יותר עבריינים וגדולים ממנו הלכו אני עוד הולך לתפוס אותו ויזין אותו"**.

על פי המתואר באישום התשיעי, בתאריך 10.3.11, בעת שהנאשם היה כבול חלקית למיטתו, נכנס מפקד האגף וסוהרים נוספים לתא הנאשם והבהירו לנאשם כי בכוונתם לכבול אותו. בתגובה **ירק הנאשם על מפקד האגף ופגע בפלג גופו העליון**. בהמשך, **ניסה הנאשם להלום במכת אגרוף פעמיים במפקד האגף ללא הצלחה**. באותן נסיבות אמר הנאשם בערבית למפקד האגף **"אני אראה לכם, חכה חכה" וכן הוסיף "מה פחדת לצאת הביתה בשלישי ורביעי נשאת ביחידה"**.

2. בנוסף הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בת"פ 16795-09-13 (להלן: **"התיק המצורף הראשון"**) בעבירות כדלקמן:

אישום מספר 1:

א. **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382(א) לחוק.

אישום מספר 2:

א. **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382(א) לחוק.

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

אישומים מספר 3 ו-4:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

על פי המתואר באישום הראשון, ביום 29.9.12 את ניגש החובש עמיאל לתאו של הנאשם לצורך טיפול רפואי, צעק הנאשם לעברו לכבות את נורת התא וכן צעק לעברו **"תלך מפה, אני לא רוצה לקחת ממך את הטיפול"**. מששאל אותו הסוהר מדוע אינו רוצה בטיפול, **ירק עליו הנאשם ופגע בלחיו, בצווארו ובבית החזה שלו** ובהמשך גידף את הסוהר ואת החובש.

על פי המתואר באישום השני, בתאריך 13.9.12 עת ניגש הסוהר חלבי לתאו של הנאשם לצורך כבילתו, **חנק אותו הנאשם בצווארו בצד האחורי וניסה להכניסו אל התא**. בהמשך גידף אותו ואמר **"אני אזיין אותך, אני יודע איפה אתה גר, אני אהרוג אותך ואת הילדים שלך עוד היום"**. כתוצאה מכך נגרמו לסוהר **חבלות בדמות סימני אדומים קלים בצוואר**.

על פי המתואר באישום השלישי, ביום 19.8.12 עת הגיע החובש לטפל בנאשם וסירב לבקשת הנאשם ליתן לו גלולת שינה בשל העדר סמכות, החל הנאשם לבעוט בדלת התא ואמר **"אני אשלח לך אנשים שלי עד הבית. אני אשלח לך אנשים שיחכו לך בחוץ בשעה, אני אדקור אותך. אני אשלח אנשים שידקרו אותך. איפה אתה תעבור ליד התא, אני אשפוך עליך מים חמים. אני אזיין אותך"**.

על פי המתואר באישום הרביעי, בתאריך 30.10.12 אמר הנאשם לסוהרת סופר שהיא צוחקת עליו ולא נותנת לו כבוד וגידף אותה. בהמשך אמר לה **הנאשם שישחט אותה וירצח את משפחתה**.

3. בנוסף הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בת"פ 41980-08-14 (להלן: **"התיק המצורף השני"**) בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

עמוד 3

על פי עובדות כתב האישום בתיק המצורף השני, בתאריך 29.4.14 איים הנאשם על הסוהר סלמאן באומרו כי הוא מתקשר לאחים שלו שהם 24 במספר, וכולם חזקים כמוהו, ומוסר להם את תיאורו והם ימתינו לו בכניסה לבית הסוהר כדי להכותו. כמו כן, אמר כי הם כולם מובטלים ומחכים לטלפון ממנו והם יפגשו בסוהר ליד הרכב בלוד, הם יגיעו עם רימונים לבית הסוהר. וכן כי הוא יגרום לסוהר לעבור ליד תאו ויפגע בו בחוזקה בטלפון או במקל או ישפוך עליו מים.

4. בנוסף הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 23216-05-14 (להלן: "התיק המצורף השלישי") בעבירת תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום בתיק המצורף השלישי, בתאריך 11.6.10 עת נכנס הסוהר סביצ'רוב לתאו של הנאשם במסגרת חלוקת אוכל ושיחרר את הנאשם מאזיקי הידיים והרגליים, קפץ הנאשם על הסוהר והכה מכת אגרוף בראשו. כתוצאה מכך נפל הסוהר על הרצפה.

5. בנוסף הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 23717-04-15 (להלן: "התיק המצורף הרביעי") בעבירות כדלקמן:

א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

ב. תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום בתיק המצורף הרביעי, בתאריך 1.1.14 עת ליוו את הנאשם סוהרים מאגף ההפרדה בבית הסוהר אל אולם העתירות בכלא, חבט הנאשם בראשו של אחד הסוהרים באמצעות אזיקי ידיו וגרם לו לחבלה בראש ובצוואר ופציעה בקרקפת אשר הצריכה תפירתה בסיכות. באותו תאריך, בשעה מוקדמת יותר, איים הנאשם על אחד הסוהרים באומרו "ברגע שישתחרר רוצה לירות בו, לפגוש אותו ברכבת ולחתוך אותו שכל שב"ס ילמד מזה, יגיע לשער בית הסוהר וימתין שם עד שיפגוש אותו".

6. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הודה והורשע הנאשם בכתבי האישום.

ראיות לעונש

7. 1/נ, 2/נ - פרוטוקול דיון בת"פ 8744-01-10 בעניינו של הנאשם. מהפרוטוקולים עולה כי הדיון נדחה לצורך קבלת טבלת צירוף כל תיקי הנאשם אשר היו פתוחים באותה עת.

8. 3/נ - 4/נ - טבלת צירוף בה מפורטים התיקים.

9. 5/נ - חוו"ד מרכז בריאות הנפש בשב"ס מיום 24.3.11 - ממנה עולה כי הנאשם בעל קווי אישיות חשדניים, חלק ממכלול האישיותי האנטי סוציאלי והנרקסיסטי. מקבל טיפול מאז אשפוזו, טוען כי חש הקלה ושיפור. בעבר סירב לקבל טיפול והתנה אותו בטובות הנאה. הנאשם אינו חולה נפש במובן המשפטי אלא לוקה בהפרעת אישיות אורגנית קשה אשר מקורה ככל הנראה בתאונת דרכים. ניתן לנסות ולהתאים לו טיפול כל עוד ישתף פעולה.

10. 6/נ - חוו"ד מרכז בריאות הנפש בשב"ס מיום 22.5.11 - ממנה עולה כי הוא לוקה בהפרעה התנהגותית קשה עם ביטויים אלימים קשים, אשר מושפעים מהנזק האורגני שנגרם לו כתוצאה מתאונת דרכים בגיל 5. נוטל טיפול ואולם לא נראה שיפור. טיפול קבוע וודאי עשוי להביא לשיפור במצבו.

11. 7/נ - מכתב לעו"ד איתי שוחט ממנו עולה כי הנאשם נידון לדין משמעתי ונשללו ממנו טובות הנאה

בשני מועדים וכן הוא נכבל בהחלטה של גורם מוסמך ללא אינדיקציה באשר למשך הכבילה.

12. 8/נ - כרטיס אסיר.
13. 9/נ, 10/נ - עתירת אסיר והחלטת בית המשפט המחוזי לעשות מאמץ שלא לאזוק את הנאשם, אלא רק סמוך לכניסת הסהרים לתאו.
14. 11/נ - דוח הסנגוריה הציבורית.
15. 12/נ - מכתב מפקד היחידה לחקירות סוהרים ממנו עולה כי בעקבות תלונות הנאשם נפתחו 6 תיקים נגד סוהרים ואולם הם נסגרו בהעדר ראיות לביצוע עבירה פלילית.
16. 13/נ - פרוטוקול דיון בבית משפט המחוזי באשר להחזקת הנאשם בהפרדה, בו הוחלט כי ההפרדה תוארך עד ליום 31.1.17 ותיבחן חלופה אחרת להחזקתו בהפרדה.
17. 14/נ - דוח חבלה ממערכת בריאות וטיפול של שירות בתי הסוהר מיום 29.9.14, ממנו עולה כי הנאשם הפריע בתאו, כוח סוהרים בפיקוד מפקד משמרת נכנסו לתא והפעילו כוח נגד האסיר עד השתלטות עליו וכבילתו. הנאשם לא נזקק לטיפול רפואי וכן סירב לבדיקה רפואית.
18. 15/נ - סיכום רפואי מבית חולים קפלן בנוגע לנאשם, מיום 1.10.14, ממנו עולה כי הנאשם נחבל בקטטה, נראים פצעים בפנים, המטומה סביב עין שמאל, חתך בקרקפת ופצעי שפשוף שטחיים נוספים בקרקפת. בנוסף המטומה שטחית במותן שמאל ורגישות, נפיחות וכאבים בכף יד שמאל.
19. 16/נ - מכתב תלונה למחלקה לחקירות סוהרים מעו"ד נעאמנה, אשר ייצג את הנאשם, מיום 12.10.14 ובו בקשה לחקור את האלימות שהופעלה כנגד הנאשם.
20. 17/נ - מכתב עו"ד אשכנזי אל מפקד כלא שיטה בדבר תנאי החזקתו של הנאשם.
21. עדות עו"ד וואפי נעמנה בהתייחס לאירוע המתואר בכתב האישום שבתיק המצורף הרביעי. אותה עת ייצג משרדו את הנאשם. בסמוך לאירוע המתואר קיבל טלפון בהול הן מהנאשם והן משותפו למשרד עו"ד, בעקבות אלימות שחוזה הנאשם. הגיע לפגוש בנאשם בשב"ס וראה אותו חבול בצורה יוצאת דופן. אסירים לעיתים חווים מקרי אלימות בשב"ס ואולם מקרה כמו של הנאשם לא ראה. הבחין כי הנאשם הוכה מכות קשות ונמרצות. הראה לו שני מקומות לפחות בהם נזקק לתפרים. הנאשם אמר לו כי הוכה קשות וכי הסוהרים מתנכלים לו. סבור כי מדובר היה באירוע לא פרופורציונאלי.

טיעוני הצדדים

22. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד עידן סטולוב ומיכל בן דוד, כל האישומים בהם מואשם הנאשם נעשו בעת שהיה אסיר לתקופות מאסר שונות בבתי כלא שונים. כאשר כמעט כל מפגש של הנאשם עם סוהר, חובש או רופא מסתיים באיומים שבחלקם אף הוצאו אל הפועל ופגעו בעובדי ציבור ואף נדרש טיפול רפואי בגינם. אירועים אלימים בתוך בית הסוהר הם בעלי חומרה יתרה, במיוחד כאשר הם נעשים כלפי גורמי אכיפת החוק. הפגיעה בערכים מוגנים של שלטון החוק, שמירה על אנשי חוק, שמירה על כבודם ושלומם. האיומים שהושמעו הם איומים קונקרטיים, מוחשיים, איומים לפגיעה בחייהם של אנשים ולזמן אנשים אחרים שיפגעו בהם. המסר שצריך לצאת הוא מסר של הרתעה כדי למגר תופעות מסוג זה. הפגיעה בערכים המוגנים היא פגיעה ברף גבוה. מדובר על אירועים על פני תקופה ארוכה ומספר כתבי אישום. הנאשם, יליד 1987 ולחובתו 8 הרשעות קודמות בין היתר בעבירות אלימות, איומים ורכוש. ריצה

מאסרים, חלקם לתקופות משמעותיות. כמו כן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שלא היה בו כדי להרתיע את הנאשם מלחזור ולבצע שוב את אותן עבירות. באשר למתחמי הענישה: מתחם העונש בתיק העיקרי באישום מספר 2, 4, 7 ו-8 הם בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר. באישום 1 ו-9 בין מאסר קצר ועד 16 חודשי מאסר, באישום 3 מתחם בין 8 ועד 18 חודשי מאסר. באישום 5 בין מאסר קצר ועד ל-10 חודשי מאסר. באישום 6 בין 8 ל-24 חודשי מאסר. בתיק המצורף הראשון המתחם באישום 1 בין מאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר, באישום השני מספר חודשי מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר, אישום שלישי מספר חודשי מאסר ועד 16 חודשי מאסר, אישום רביעי מספר חודשי עד שנת מאסר. בתיק המצורף השני והשלישי בין מספר חודשי מאסר ועד 16 חודשי מאסר. מתחם העונש בתיק המצורף הרביעי הינו בין 8 ל-18 חודשי מאסר. במקרה דנן נוכח הצטברות האירועים צריכה הענישה להיות מחמירה בכדי להעביר מסר שאין לאיים על עובדי שלטון החוק. תוך שהמאשימה שקלה את הודאת הנאשם וחיסכון בזמן השיפוטי עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-40 חודשי מאסר, הפעלת מאסר על תנאי בן 9 חודשים חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסה"כ יושתו עליו 45 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

23. לטענת ב"כ הנאשם, עוה"ד ליאור אשכנזי ונר זנו, אשר טענו בעל פה במעמד הדיון ובהמשך השלימו טיעוניהם בכתב, הנאשם בן 29, נמצא כעת במעצר בתיק אחר. הנאשם מוחזק באגף הפרדה ארצית בתנאים קשים מאוד. הנאשם צירף והודה במספר תיקים משמעותי וחסך בכך זמן שיפוטי רב. רוב האירועים בהם הודה הנאשם התרחשו בין השנים 2010 - 2011. זאת למרות שבסוף שנת 2011 נשפט הנאשם וביקש לצרף את כל התיקים הפתוחים שהיו לו. הדיון בעניינו נדחה אז מספר פעמים בכדי לאפשר למאשימה להביא את כל התיקים הפתוחים, ולמרות שכל האירועים המתוארים בתיק העיקרי הם משנת 2011 לא הובאו במסגרת רשימת הצירוף שניתנה על ידי המאשימה. באותם תיקים הגישה המאשימה כתב אישום בשיהוי ניכר של שלוש שנים. במועד בו נשפט הנאשם על תיקיו הקודמים, שהיו דומים במהותם לתיקים דנן, החליט בית המשפט בגזר דינו להסתפק בתקופת מעצרו. לא מן הנמנע כי כך היה נגמר התיק לו היה הנאשם מורשע גם בתיק העיקרי. התנהלות זו של המאשימה, גם אם מקורה בטעות, מהווה מחדל אשר יוצר תחושה של חוסר צדק וחוסר הגינות במיוחד כאשר כתב האישום מוגש בשיהוי משמעותי של 3 ו-4 שנים. המאשימה טענה כי השיהוי מקורו בחוסר יכולתה לאתר את הנאשם, ואולם הנאשם שהה כל אותה עת בשב"ס. אמנם ניתנו בתיק דחיות רבות והייצוג אף הוחלף מספר פעמים ועל אף זאת השיהוי לא רובץ רק לפתחו של הנאשם אלא גם לפתחה של המאשימה. הנאשם התייתם מאביו בגיל שנה וחצי. כשהיה בן 5 נדרס על ידי טרקטור וסבל מפגיעת ראש, חבלות קשות בפניו ועבר מספר רב של ניתוחים ואשפוזים. על רקע תאונת הדרכים, לוקה הנאשם בהפרעת אישיות התנהגותית קשה, עם ביטויים אלימים וקושי בוויסות ההתנהגות. לקות זו באה לידי ביטוי בהתנהגות אלימה כלפי הסובבים אותו ובעיקר כלפי אנשי מרות. לעניין זה הפנו ב"כ הנאשם לחו"ד הפסיכיאטרית בעניינו (נ/5, נ/6 וכן חו"ד נוספת מיום 15.2.15 שצורפה לטיעונים בכתב). באשר לאירוע המתואר בתיק המצורף הרביעי הרי שמדובר בהתרחשות רצופה שהתרחשה אחרי תקופה מסוימת של שקט ועל רקע אירועים מתוחים בין הנאשם לסוהרים. יום לפני כן היה אירוע בו הופעל נגדו כוח (נ/14). נוצר חיכוך בין הנאשם לסוהר שעה שהיה בדרכו לדיון בבית משפט, הוא הכה את הסוהר ואז הוכה נמרצות על ידי הסוהרים ונפצע באופן שנזקק לטיפול רפואי בבית חולים (נ/15). הימצאות הנאשם בתנאים מכבידים ואמצעי ענישה קשים שננקטו נגדו הוכיחו את עצמם כחסרי תועלת נוכח מצבו הנפשי. המציאות מלמדת כי המפתח לגביו הוא לא נקיטה במאסר או באלימות אלא בטיפול תרופתי. תקופה

קצרה לאחר האירוע בתיק המצורף הרביעי הוא הועבר לבית הסוהר "גלבוע" במחוז צפון ומאז מקבל טיפול תרופתי ומצבו השתפר ואף לא נרשם לחובתו אירוע נוסף. אף שלא הוכרז הנאשם כחולה נפש, הרי שעל רקע מצבו הנפשי המורכב אין ספק כי ישנה קרבה לסייג לאחריות פלילית ויש בכך כדי להשפיע על מידת האשמה וכן על מתחם העונש. כל העבירות הן תולדה של מצבו הנפשי, כולן בתגובה למגע כזה או אחר של הסובבים אותו וכולם נעדרי תכנון. אין להקל ראש בעבירות שביצע הנאשם ואולם רמת האלימות שהפעיל הנאשם אינה גבוהה, לא נגרמו חבלות משמעותיות. התנהגותו של הנאשם "זכתה" לענישה חסרת פרופורציה. הנאשם נענש למעשה על מעשיו במסגרת בית הסוהר, ענישה כבדה וקשה הכוללת בין היתר השמה בציון לתקופות ממושכות, השמה בבידוד לתקופות ממושכות וכן ענישה פיזית ושימוש באמצעי ריסון קשים. מיד לאחר האירועים בתיק העיקרי, הנאשם נכלל ונאזק בידיו וברגליו 24 שעות ביממה לאורך חודשים וזאת בזמן שהוא אסיר בהפרדה שנמצא לבד. בית המשפט הורה להפסיק מיד את כבילתו. בביקור רשמי של הסנגוריה פגשו בו הנציגים כאשר הוא הוא כבר היה 5 חודשים אזוק לבד, ללא ביקורים וכאשר ביקשו להסיר את האזיקים לא ניתן היה להסירם בגלל החלודה. הנאשם כבר נענש בצורה קשה. האירועים בכתבי האישום מתייחסים לכלא שרון וכלא גבעון. בית משפט המחוזי בנצרת קבע כי יש להפסיק את הפרדת היחיד בה הוא נמצא (נ/13). באשר לתנאי בן 9 חודשים, התנאי מופעל על ידי עבירת איומים אחת שהינה ברף נמוך ונוכח הנסיבות החריגות המתוארות אין מקום להפעיל את התנאי, ולחלופין יש להפעילו בחופף. חשוב להבין כי מעשיו של הנאשם לא נבעו מבריונות אלא מדובר באדם שסובל מבעיה אורגנית שלא זכתה לטיפול. לפיכך עתרו ב"כ הנאשם כי כל עונש שיוטל על הנאשם יוטל כולו בחופף לעונש המאסר בן 20 החודשים שהושת עליו בבית המשפט המחוזי.

24. הנאשם מסר כי סובל מבעיה עוד מילדות ולו היו הסוהרים מתייחסים לבעיה ממנה הוא סובל ונוהגים בו אחרת, הדברים היו מתנהלים באופן שונה. הנאשם הלן על היחס לו זכה מצד הסוהרים אשר לא היו מודעים למצבו והסביר כי מאז שנמצא ב"גלבוע" הוא מטופל על ידי העו"סית והוא אינו מעורב באירועי אלימות.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

25. כתב האישום בתיק העיקרי מתאר מספר מקרים אשר דומים במהותם ואשר התרחשו בסמיכות זמנים גבוהה (יום אחרי יום, ולעיתים אף באותו יום) ומשכך ניתן לראותם כחלק ממסכת עבריינית אחת, המתארת אירוע אחד ומשכך יש לקבוע בגינם **מתחם עונש הולם אחד**. כתב האישום בתיק המצורף הראשון מתאר אף הוא מספר מקרים אשר דומים במהותם ואשר התרחשו בסמיכות זמנים גבוהה וניתן לראותם כחלק ממסכת עבריינית אחת נפרדת, לפיכך יש לקבוע בגינם **מתחם עונש הולם אחד נפרד**. כתבי האישום בתיק המצורף השני, המצורף השלישי והמצורף הרביעי מתארים כל אחד מהם אירוע אחד נפרד, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם אחד**.

26. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על יכולתם של גורמי שמירת הסדר בבתי הסוהר לבצע את תפקידם ולשמור על הסדר ללא פחד ומורא פן יאונה להם רע וכן הגנה על שלווה נפשם ושלמות גופם של עובדי הציבור בכלל, וסוהרים בפרט.

27. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים בכתב האישום בתיק העיקרי ובכתב האישום בתיק המצורף הראשון הינה ברף בינוני עד גבוה נוכח אופי

האיומים שהשמיע הנאשם כלפי הסוהרים שהינם איומים קונקרטיים בפגיעה בחיי הסוהרים ובחיי בני משפחתם וכן נוכח תקיפת הסוהרים אשר אף הביאה לגרימת חבלות. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בתיק המצורף השני ובתיק המצורף השלישי הינה ברף בינוני נוכח תקיפת הסוהר ואופי האיום. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בתיק המצורף הרביעי הינה ברף בינוני עד גבוה נוכח החבלה שנגרמה לסוהר אשר נזקק לטיפול רפואי.

28. על חומרת העבירות ניתן עוד ללמוד מדברי בית המשפט העליון (כב' הש' ג'ובראן) ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.3.11):

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

כפי שקבע בית המשפט העליון, על בתי המשפט להגן על עובדי הציבור מפני אלימות פיזית ומילולית אשר מופנית כלפיהם.

29. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 8253/11 **לורנס נ' מדינת ישראל** (4.12.11), בית המשפט העליון אישר את פסיקת בית המשפט המחוזי אשר החמיר בעונשו של נאשם אשר הורשע בשבע עבירות של איומים כלפי עובדות סוציאליות בכלא, בארבע עבירות של העלבת עובד ציבור ובהטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם נדון לשנתיים מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.3.11), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת שוטר ואיומים. הנאשם ואחר איימו והקניטו שוטרים ואף החל לתקוף אותם כשניסו להכניסו לניידת. הנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ (מח' חי') 3287/08 **מדינת ישראל נ' ברדוגו** (10.7.08), התקבל ערעור על קולת עונשו של הנאשם, אשר ביצע מספר עבירות של העלבה ותקיפת עובד ציבור- שוטר. הנאשם צעק, גידף ולבסוף גם תקף שוטר בכך שהכניס לו אצבע לעין. בנוסף לתיק זה צורפו תיקים של תקיפת שוטר ואיומים. הנאשם נדון לאחר הערעור ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ (מח' נצ') 55743-06-15 **סימנדוב נ' מדינת ישראל** (6.10.15), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של איומים כלפי שוטרים. הנאשם התקשר מתוך הכלא לתחנת המשטרה ואיים על החוקרים. בית המשפט המחוזי זיכה את הנאשם מאחד האישומים והקל בעונשו תוך שהשית עליו 12 חודשי מאסר, 10 מהם באופן מצטבר לעונש שריצה אותה עת.

ה. בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 1608-01-08 **עלאונה נ' מדינת ישראל** (30.4.08), הורשע נאשם באיומים כלפי עובדים סוציאלים בכלא, ונדון ל- 8 חודשי מאסר במצטבר לעונש שאותו ריצה באותה עת.

ו. בת"פ (ת"א) 39685-04-13 **מדינת ישראל נ' מעודה** (16.11.15), הורשע הנאשם בשתי

עבירות של איומים ובעבירה של העלבת עובד ציבור. בנוסף, צירף הנאשם 11 תיקים נוספים של איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הנאשם נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (ב"ש) 1116-04-14 **מדינת ישראל נ' עזאלדין** (27.10.14), הורשע נאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור בין כותלי הכלא. הנאשם, בהיותו אסיר, תקף סוהר בזמן שלקח אותו למרפאה, בכך שהכה בפניו באגרופ. הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (ראשל"צ) 11296-11-10 **מדינת ישראל נ' אביטל** (28.4.15), הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים שבוצעו בין כותלי הכלא. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, 7 מתוכם במצטבר ו-5 בחופף למאסרו.

ט. בת"פ (חד') 29069-12-14 **מדינת ישראל נ' חאג'** (28.2.16), הורשע נאשם במספר עבירות של איומים כלפי עובדי ציבור. הנאשם, בהיותו אסיר, איים מספר פעמים הן על סגן מפקד צוות ביחידת נחשון והן על חוקר במשטרה. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

30. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שכל האירועים התרחשו בתוך כותלי בית הסוהר, עת שהה שם הנאשם כאסיר. האירועים התרחשו שעה שסוהרים הגיעו לבצע את תפקידם כדין. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לסוהרים אשר הותקפו על ידו חבלות שונות: באישום הראשון בתיק העיקרי נגרם לסוהר **שפשוף ברגל שמאל**; באישום השלישי בתיק העיקרי נגרם לסוהר **פצע חתך באורך של 3-4 ס"מ אשר הצריך טיפול רפואי לרבות הדבקה**; באישום השני בתיק המצורף הראשון **נגרמו לסוהר חבלות בדמות סימני אדומים קלים בצוואר**; בתיק המצורף הרביעי נגרמו לסוהר חבלה בראש ובצוואר ופציעה בקרקפת אשר הצריכה תפירתה בסיכות.

בהקשר זה יש לתת את הדעת לריבוי המעשים וזאת בשים לב לכך שהנאשם הורשע בחמישה כתבי אישום אשר אוחדים שישה עשר אישומים שונים של עבירות אלימות ואיומים כלפי סוהרים בשב"ס.

ברקע למעשיו של הנאשם פגיעה אורגנית בראשו שנגרמה בשל תאונת דרכים בה נפגע כשהיה כבן 5. כתוצאה מפגיעה זו לוקה הנאשם בהפרעה התנהגותית קשה עם ביטויים אלימים קשים. ההפרעה באה לידי ביטוי בהתנהגות תוקפנית פיזית כלפי הסובבים אותו, נוכח פרשנותו אותות סביבתיים כאיום עבורו. מחוות הדעת הפסיכיאטריות שניתנו בעניינו עולה כי הנאשם מבין ומודע למעשיו ולהשלכותיהם ואף נצפה מפגין עוינות סלקטיבית כלפי צוות שב"ס. הבעיה הינה היעדר מגוון אופציות התנהגותיות נורמטיביות עבורו כתוצאה ממגוון גורמים סביבתיים ביולוגיים, פסיכולוגיים וסוציאליים-התפתחותיים. אל נתונים אלו התייחס גם כב' השופט יוסף בן חמו בהחלטה שניתנה בעת"א (מח' נצ') 69703-09-16 **מ"י נ' אלעזר** (4.1.17) במסגרת דיון בעתירת אסיר. שם קבע כב' השופט בן חמו כי "מתוך קריאה בין השורות של הדו"ח הסוציאלי ניתן להסיק כי גישה מקצועית יותר כלפי האסיר יש בה כדי להשפיע עליו לטובה ולשפר את התנהלותו", וכן כי "האסיר יכול להיתרם מגישה מתחשבת שתיקח בחשבון את "הרגישות" וה"גולגולת הדקה" שלו". באותה החלטה קבע כב' השופט בן חמו כי העובדה שהנאשם בעל סף גירוי נמוך איננה מחייבת אוטומטית החזקתו בהפרדה והפנה לכך שהחזקה בהפרדה הינה אמצעי בו יש לנקוט כאשר לא ניתן להחזיק אסיר בתנאים מכבידים פחות.

31. עוד במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לבחון את הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה' 1**, בדבר יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה

יכולתו להימנע מעשיית המעשה. כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטריות בעניינו של הנאשם, אשר ניתנו על ידי המרכז הרפואי לבריאות הנפש של שירות בתי הסוהר (נ/5, נ/6) הנאשם לוקה בהפרעה התנהגותית קשה עם ביטויים אלימים קשים, אשר מושפעים מהנזק האורגאני שנגרם לו כתוצאה מתאונת דרכים בגיל 5. על רקע הנזק ממנו סובל הנאשם הוא נוהג באופן אימפולסיבי, סף הגירוי שלו נמוך מאוד והוא נעשה תוקפן. דפוס התנהגות זה מהווה תבנית הגורמת לנאשם להסתבך עם גורמי הטיפול בבית הסוהר ועם גורמים בקהילה. הדפוס כולל הסלמת התוקפנות כלפי צוות שב"ס ותגובה מצידו של הצוות אשר מחויבת לשם ריסון הנאשם.

בנסיבות המקרה דן שוכנעתי כי מעשיו של הנאשם הושפעו ממצבו הנפשי באופן שיש בו כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם. ראשית יובהר, כי לענין גזר הדין, אין ההגנה נדרשת להוכיח כי מדובר במחלת נפש אשר פוטרת מאחריות פלילית, אלא די בהפרעה נפשית אשר יש בה כדי להביא לכדי קרבה לסייג לאחריות הפלילית. לענין זה יפים דברי בית-המשפט העליון (כב' השופט ח' מלצר) בע"פ 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.12.12):

"שונים הם פני הדברים בשלב גזר הדין. בחיקוקים השונים העוסקים בהתחשבות במצבו הנפשי של נאשם לצורך גזירת עונשו... לא מצאנו, כפי שהדבר קבוע בסעיף 34 ח"ל, דרישה ברורה לקיומה של "מחלה". כך מדבר סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין רק על "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו", וסעיף 40ט(א)(9) לחוק זה דן ב-"קרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'" (לחוק העונשין). באופן דומה, סעיף 300א(א) לחוק העונשין עוסק במצב של "הפרעה נפשית חמורה".

מכאן, שכדי להביא בחשבון את מצבו הנפשי של נאשם לצורך הקלה מסוימת בעונשו, אין צורך ברור - כפי שזה קיים בטרם הכרעה בשאלת תחולתו של סייג אי-השפיות - לקבוע אם הנאשם חולה בהכרח במחלת נפש. בניסוח אחר של הדברים, לצורך גיבוש הנתונים בשלב גזר הדין, די בכך שיקבע כי הנאשם סובל מהפרעה נפשית משמעותית, וזאת מבלי לקבוע ממצא חד-משמעי באשר לקיומה של מחלת נפש של ממש."

ראו גם ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** (6.1.15); ע"פ 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.6.2013).

בהתאם לאמור לעיל, די בכך שיקבע כי הנאשם לוקה בהפרעה נפשית משמעותית בכדי שיהיה בכך כדי להוות שיקול בקביעת המתחם. נטל השכנוע אשר מוטל על ההגנה להוכיח את הנסיבה האמורה אשר קשורה בביצוע העבירה, הינו ברמה של מאזן ההסתברויות. לאור התרשמות גורמי הטיפול, סבורני כי הנאשם סבל בעת ביצוע המעשים מהפרעה נפשית אשר השפיעה על ביצוע העבירות, ועל כן יש לתת לכך משקל בעת קביעת מתחם העניש.

32. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** בתיק העיקרי הינו החל הינו החל מ-10 חודשי מאסר ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף הראשון הינו החל מ-5 חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף השני הינו החל ממאסר על תנאי ושל"צ עד ל-8 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף השלישי הינו החל מ-3 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף הרביעי הינו החל מ-6 חודשים ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

33. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

34. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן**

קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם יליד 1987, עבר בילדותו, עת היה בן 5, תאונת דרכים קשה במהלכה נדרס על ידי טרקטור וסבל מפגיעת ראש וחבלות קשות בפניו. בשל התאונה עבר הנאשם בילדותו מספר רב של ניתוחים ואשפוזים. על רקע הפגיעה בתאונת הדרכים, לוקה הנאשם בהפרעת אישיות התנהגותית קשה, עם ביטויים אלימים וקושי בוויסות ההתנהגות. הטלת עונש מאסר ממושך על הנאשם תפגע בו אם כי כתלי בית הסוהר אינם זרים לו. בהקשר זה יש לציין כי הנאשם שוהה בתנאי כליאה קשים, כאשר במשך תקופות ממושכות הוא נמצא בבידוד כשהוא כבול באזיקים. מכאן שהמאסר קשה לנאשם יותר מהמקובל.

כמו כן, בגין מעשיו של הנאשם, אשר כאמור נעשו בתוך כותלי הכלא וכלפי סוהרים, נענש הנאשם עונשים משמעותיים בתוך כותלי הכלא, בהם שהייה בבידוד, איזוק ידיו ורגליו כבילה, שלילת טובות הנאה ועוד. לפחות באחד מן התיקים נחבל אף הנאשם. הנאשם בחר לצרף את כל התיקים הפתוחים שהיו לו, הודה בכל המיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד יודגש כי מאז שעבר הנאשם לכלא "גלבוע", מקבל הנאשם טיפול תרופתי ונראה כי חל שיפור במצבו. כמו כן מאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

עוד יש לתת את הדעת לכך כי הנאשם נותן היום את הדין על עבירות אשר נעברו בין השנים 2010-2014, כאשר רובן נעברו בין השנים 2010-2012. ביום 11.12.11 נגזר דינו של הנאשם במסגרת ת"פ 8744-01-10 במהלכו ביקש הנאשם לצרף את כל התיקים אשר היו תלויים ועומדים נגדו דאז על פי רשימת צירוף שהוגשה על ידי המאשימה. לא ניתן להתעלם מכך שאלמלא מחדלה של המאשימה דאז, אשר לא כללה ברשימת הצירוף את כל התיקים על אף שנדרשה לכך, יכול היה הנאשם לצרף את כתב האישום בתיק העיקרי כולו וכן את כתב האישום בתיק המצורף השלישי כבר אז ויתכן שלא היה בכך כדי לשנות באופן משמעותי מהעונש שנגזר עליו. בהקשר זה יודגש כי באותו גזר דין נדון הנאשם ל- 30 חודשי מאסר בפועל כאשר הלכה למעשה הסתפק בית המשפט בימי מעצרו של הנאשם והוא שוחרר בסמוך לאחר מועד מתן גזר הדין.

עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד להגשת כתבי האישום, שעה שמדובר בנאשם אשר שהה בחלק משמעותי מהזמן בין כותלי בית הכלא, בחזקתה של המדינה, ומבלי שניתן לחלוף הזמן הסבר כלשהו על ידי המאשימה. כך למשל בתיק העיקרי בו בוצעו העבירות, כאמור לעיל, בשנת 2011 הוגש כתב האישום באוקטובר 2014. בתיק המצורף השלישי בו בוצעה העבירה ב-2010, הוגש כתב האישום בינואר 2013, בהמשך נמחק בשל אי איתור הנאשם, והוגש מחדש ב-2014. עם זאת יש עוד לציין כי חלוף הזמן אינו רובץ לפתחה של המאשימה בלבד, שכן מרגע שהוגשו כתבי האישום התבקשו מספר רב של דחיות על ידי ההגנה בשל סיבות שונות ובחלק מן המועדים לא התייצב הנאשם, ובהמשך לאחר שנעצר בגין תיק אחר אף הוחלף ייצוגו של הנאשם מספר פעמים תוך עתירות של הנאשם לדחות את הדיון מפעם לפעם.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד אשר כולל תשע הרשעות קודמות ב- 25 תיקי פ.א שעניינם עבירות רכוש, נשק, אלימות, איומים, התחזות לאדם אחר ושוד מזוין, בגין נידון לשישה מאסרים לתקופות משמעותיות. הנאשם מרצה כיום מאסר למשך 20 חודשים בגין גזר דין שניתן בעניינו בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 26.1.17 במסגרת ת"פ 7126-05-16 בגין הובלת נשק והחזקתו (הברחת נשק מטול כרם לשטח ישראל בתאריך 1.3.16). העובדה שהנאשם המשיך וביצע עבירות חמורות אף לאחר שהודה והורשע בתיק זה מצביעה

על כך שאין פניו של הנאשם לשיקום. כמו כן תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי בן 9 חודשים.

35. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לריבוי המקרים המתוארים בכתבי האישום וכן למאסר על תנאי אשר לא היה בו כדי להרתיע את הנאשם. נראה כי עד עתה לא היה בעונשי המאסר הרבים והממושכים שהוטלו על הנאשם כדי למתן את התנהגותו, ואת מסוכנותו.

36. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר משמעותי מאחורי סורג ובריא כולל הפעלת המאסר על תנאי. באשר להפעלת המאסר על תנאי, המאשימה עצמה עתרה להפעלת התנאי כך שרק חמישה חודשים מתוכו ירצו במצטבר, וסבורני כי אין מקום לחרוג לחומרה מעתירתה זו של המאשימה.

בכל הנוגע לחפיפת עונש המאסר שיוטל בתיק זה לעונש שאותו מרצה הנאשם כעת, סבורני כי יש להורות על חפיפה חלקית בעונשי המאסר. בהקשר זה ראוי להדגיש כי הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין הקובעת שאם לא נאמר במפורש כיצד ירצה הנאשם את עונשו במקרה שמרצה הנאשם כבר עונש מאסר - ירצה את התקופה הארוכה מבין השניים, נועדה אך למלא את החסר מקום שבית המשפט לא קבע את סוגיית ההצטרבות או החפיפה של העונשים, ואין היא קובעת עקרון מנחה של חפיפת עונשים ואף לא הכרעה ערכית בנושא. עקרון ההלימה שנקבע כעקרון המנחה בענישה מחייב כי לכל מעשה עבירה יינתן ביטוי הולם בקביעת העונש. במקרה דנן, נוכח לקיחת האחריות והבעת החרטה וכן רצונו ב"ניקוי שולחן" ופתיחת דף חדש בחייו כמו גם נוכח המורכבות במצבו הנפשי של הנאשם אשר תרמה לביצוע העבירות סבורני כי יש מקום להורות על חפיפה מסוימת של עונשי המאסר. כמו כן, סבורני כי יש לפצות את המתלוננים בגין הנזקים שנגרמו להם. הואיל והעבירות בוצעו בין כותלי בית הסוהר, סבורני כי מן הראוי שעונש המאסר על תנאי יחלו מהיום ולא מיום השחרור.

סוף דבר

37. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **30 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 21.5.13 ועד 23.5.13.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 9 חודשים מת"פ (רח' 47828-05-12 **מדינת ישראל נ' א** 21.11.12) חלקו בחופף (4 חודשים) וחלקו במצטבר (5 חודשים) לעונש המאסר שהוטל בתיק זה, כך שסה"כ ירצה הנאשם **35 חודשי מאסר בפועל מתוכם 23 חודשים במצטבר והיתרה (12 חודשים) בחופף לעונש המאסר אותו מרצה כעת.**
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים או עבירה של העלבת עובד ציבור.
- ה. פיצוי בסך 5,700 ₪ על פי החלוקה הבאה:

(1) עד תביעה מס' 3 - בת"פ 41043-07-14 (פצע חתך בראשו) - 2,000 ₪.

(2) עד תביעה מס' 5 בת"פ 41043-07-14 - (יריקה) - 200 ₪.

(3) עת תביעה מס' 7 בת"פ 41043-07-14 (שפשוף ברגל) - 400 ₪.

(4) עד תביעה מס' 3 בת"פ 16795-09-13 (יריקה) - 200 ₪.

(5) עד תביעה מס' 5 בת"פ 16795-09-13 (סימנים אדומים) - 400 ₪.

(6) עד תביעה מס' 1 בת"פ 23216-05-14 (אגרוף לראש ונפל) - 500 ₪.

(7) עד תביעה מס' 3 בת"פ 53717-04-15 (חבלה בראש ובצוואר ופציעה בקרקפת) -
2,000 ₪.

הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.9.17 ויועבר למתלוננים על פי פרטים שתמסור
המאשימה. ככל ששולם רק חלק מהסכום יועבר למתלוננים לפי חלקם היחסי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.